

Rány

Argema

Hm G A D A Hm G A D

Hm

1. Chladný ráno, pálí mráz,

G

A

po flámu jsem, na taxík nezbylo mi zas,
pěškobusem kráčím sám,
když potkám smutnou vílu, kapesník jí dám.

Em

F#m

*: Nechal ji v parku uszlenu,

G

A

jak zvadlou růži odhozenou,
nejsem princ, tvář mám neholenou,
říkám: vstaň, život jde dál!

Hm

G

R: Rány od života bolí,

A

D

pár jsem jich slíznul i já,
prohrává ten, koho skolí,
láska zle pochopená.

R: Rány od života bolí, ...

2. O rok starší, v tváři šrám,

v tom parku dostali mne, zase jsem byl sám,

jak tak ležím, procitám,

tu tvář jsem někde viděl, odkud jen ji znám?

*: Tentokrát jsem já na kolenou,

zvedá mou hlavu zkrvavenou,

jak jsem jen mohl zapomenout,

říká: vstaň, život jde dál!

R: Rány od života bolí, ...

R: Rány od života bolí, ...